

מסורת הש"ס

א [תוספתא ס"ו] ו [תוספתא ס"ז] ו [תוספתא ס"ח] ו [תוספתא ס"ט] ו [תוספתא ס"י] ו [תוספתא ס"יא] ו [תוספתא ס"יב] ו [תוספתא ס"יג] ו [תוספתא ס"יד] ו [תוספתא ס"טו] ו [תוספתא ס"טז] ו [תוספתא ס"יז] ו [תוספתא ס"יח] ו [תוספתא ס"יט] ו [תוספתא ס"כ]

המגרש פרק תשיעי גיטין

פג.

עין משפט
גז מוצה

א ב ג ד ה ו ז ח ט י יב יג יד יה יז יח יט כ כב כג כד כה כו כז כח כט ל לב לד לה לו לז לח לט

אף לשמעון מהו. נראה דלף לראובן נמי מספקא ליה: ועמדה ונישאת לזה שנאסרה עליו לא נמצא גמ במ"ט. ואל"מ והלא אין נישואין מלין שהרי אסורה עליו משום איסור אשת איש ומאי שנא מדתניא בתוספתא על מנת שלא תינשא לאבא ולאבין ה"ו

אמרי לה חוץ מראובן ושמעון וחור ואמר אף לשמעון מהו אם מימינו לומר היכא דחור ואמר לשמעון ולא אמר אף דוקא לשמעון קאמר הכא מאי כיון דאמר אף ודאי המירה לשימיה דהאי אף לראובן קאי וע"ג

גט על מנת שלא תבעלי לאבא ולאבין אינו גט חוששין שמה תבעל להם משמע דבע"מ שלא תנשא להם אפילו נישאת ה"ו גט והכא אמאי הגט בטל וי"ל דהכא עמדה ונישאת לאחר מיתת המגרש קאמר וכי"ל לל קמנן גבי שלא תבעלי לאבא ולאבין אין חוששין שמה תבעל להם משום דאסורה להם הא לאחר חוששין שמה תבעל לע"ג דאסורה לו נמי משום אשת איש מ"מ חוששין שמה תבעל לו לאחר מיתת המגרש והיא דתוספתא יש לישנה שלא תחלוק על הש"ס שלט דהא דקמי חס על מנת שלא תבעלי לאבא ולאבין אינו גט חוששין שמה תבעל להם היינו כלומר שחס נראה שנתעל להם שלא יהא גט וכן להשמיעו דבעל מנת שלא תינשא כו' אפילו נישאת להם היינו גט חוששין שמה תבעל לך דעל מנת שלא תבעלי לאבא ולאבין לא בעי למימר דרך נישואין אלא דרך ועז עגלמא:

למה הזכיר שמו: או דלמא. לשמעון ולא לראובן והאי אף אפילו עלמא קאי: נענה. הריס קולו. כל עניה הכתובה בתורה הכרמת קול היא: כרי שכלכס וו. אחר גירושיה: וניסם לאחיו. של אמו האיש שנאסרה עליו בגירושין: עוקר דבר. מלות ינוס שאסורה להתייבס לו: שאין זו כריתוס. האמורה בתורה שלא אמרה תורה כריתוס העוקר דבר מן התורה: סבורם בניו לבינה. והרי אכתי אגדא ביה ליאסר על אמו הכי הוי: לא נמלא גט בטל למפרע. שהרי אמר לה על מנת שלא תנשאי לפלוני: ובניה מן האלמעי ממורין: שאין זו כריתוס. לא אמרה תורה כריתוס המביא את יצראל לדי פסול: לא נמלא אלמנה. אלל כהן זה דהא לגביה לא איגרסה: גרושה אלל כל אדם. ועל ידי דא גירושין שבה אסרה הכתובה עליו כדאמרינן (ע"ל) גרושה מאסרה לכו אסורה לכהונה: וק"ו. והרי דברים ק"ו שאתה למד היינו שלפני מיתת המגרש מהא אסורה לכל מפני דא אישות שבה: ומה איסור גרושה שהוא קל דלמא אלל נלאו בעלמא מניני שאסורה על כהן זה שהיא אלמנה אלל מפני דא גירושין שבה: אשם איש שהיא חמורה. אינו דין שתאסר אלל מי שהחירו אלל מפני דא אישות שבה: אין משיבין אם הארי לאסר מיסה. אם היה קיים שמה יחזיר לנס משבה: איס לכו פירכא. כדמפרש ואלו לקמיה דהר פיעתא דברייתא: איסו עקר. כלומר וכי הוא עוקרו ממש הרי נעקר מאלו בגרממו של זה. עוקר משמע העושה איסור בידים ויבומן הללו אינן מוטלין עליו לבינה שיהא הוא עוקרין: גם אסיו לא ישא. שלא יוכל האב ליבס את בנו: פיינו פירכא. דאמר רבא לכולהו איס לכו פירכא: ובמאי מוקי ר"ש פלוגמא דר"א ורבנן: אי כחון מיערש שרי גט רבי אליעזר. להתייבס לו מאחר שניסח לאחר ונתקא מאישות הרשעון לגמרי: אלל בעל מנס. מוקי לה דכיון דמתנה הוא ולא אימקיים נמלא גט בטל למפרע וקימא כאיסור אשת איש: סבורה וקדשים. אסורין לישראל ומותרין לכהנים: עריות. בתו ואחיות: כאיסור קאמרינן. ואסרה ע"י קידושין: אשם איש.

גליון הש"ס

גמ' אלא ספקיה בת ארזו לא ישא. פי' יבמות דף ג' ע"ב תוס' ד"ה ספק א"ב: שם אלא ספקיה בת ארזו בה היינו שריבא. לא יבמי להטין דאיש המזונה בהם לא טעלה לפני לייסם ולא היו עקרים משאי' כמלאי דופלה לפני לייסם דהא הגט המירה גם כן אלל דהיא לו לייסם דלא יעקר המלאי ומבעל הגט וכמיש' תוס' לעיל דמיה' אשת טעולה למה דלא דמי לאשת אשה דלמכו לא היו ערוה עד שתבעל ומה כיון דתוקיה לו ואעפ"כ אינו יכול לייסם מתחת מלאו זהו הו' גרס עקרת המלה ולע"ג: שם הו' דמיה' וכו' תמיה לו על השמעת המוסקס רשומים ואחרונים את זאת מה ר"ת לרין כחומר מן מעשה טריסם לפני דבעט כבר וזה קיימא אפסלה דנשאת לאחר דמותה ארזי גם לזה העוד סוכסו לכשימירי דהואל סוכסו ספקיה:

אילימא בחוץ ר"א איעור משרא שר. ועממא מין דנשאה זה שהמרה לו נחוקן לו כל האישות ופקע אישות של רשעון לגמרי: רבא

ממורים הא למדת שאין זה כריתות דבר אחר הרי שהיה זה שנאסרה עליו כהן ומת המגרש לא נמצאת אלמנה אצלו וגרושה אצלו כל אדם וק"ו מה גרושה שהיא קלה אסורה בשביל צד גירושין שבה אשת איש שהיא חמורה לא כ"ש הא למדת שאין זה כריתות אמר להן רבי יהושע אין משיבין את הארי לאחר מיתה אמר רבא כולוהו אית להו פירכא לכר מדר' אלעזר בן עזריה דלית ליה פירכא חניא נמי הכי ו"א ד יוסי רואה אני את דברי ר' אלעזר בן עזריה מדברי כולן: אמר מר נענה ר"ט ואמר הרי שהלכה זו ונשאת לאחריו של זה שנאסרה עליו ומת בלא בנים לא נמצא זה עוקר דבר מן התורה לא איהו עקר אלא מתנה לעקור דבר מן התורה גורם. אלא מעתה בת אחיו לא ישא שמה ימות בלא בנים ונמצא גורם לעקור דבר מן התורה. היינו פירכא ובמאי אילימא בחוץ משרא שר ר"א דתניא * * * * * ממוזרין או נתגרשה ונשאת לזה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפלוני והלכה וניסת לאחד מן השוק ונתארמלה או נתגרשה שמותרת לזה שנאסרה עליו אלא בעל מנת נענה ר' יוסי הגלילי ואמר היכן מצינו אסור לזה ומותר לזה האסור אסור לכל והמותר מותר לכל ולא והרי תרומה וקדשים שאסורה לזה ומותרת לזה באיסור אשה קא אמרינן והרי עריות באישות קאמרינן הרי אשת איש היינו פירכא ובמאי אילימא בעל מנת הרי יהותרה אצלו בזנות אלא בחוץ נענה ר"ע ואמר הרי שהלכה זו ונשאת לזה השוק והיו לה בנים ונתארמלה או נתגרשה ועמדה ונשאת לזה שנאסרה עליו לא נמצא גט בטל ובניה ממזרין אי הכי ככולה תנאי דעלמא נמי לא תנסיב דלמא לא מקיימא ליה לתנאה ונמצא גט בטל ובניה ממזרין היינו פירכא ובמאי אילימא בחוץ משרא שר ר"א דתניא מודה היה ר"א במגרש את אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפלוני והלכה ונשאת לאחר מן השוק ונתארמלה או נתגרשה שמותרת לזה שנאסרה עליו אלא בעל מנת דבר אחר הרי שהיה זה שנאסרה עליו כהן ומת המגרש לא נמצאת אלמנה אצלו וגרושה אצלו כל אדם וקל וחומר ומה גרושה שהיא קלה אסורה משום צד גירושין שבה אשת איש חמורה לא כל שכן ובמאי אילימא בעל מנת הרי

מותרת לבעלה ואסורה לכל אדם: פיינו פירכא. דקאמר רבא לעיל: כרי סופרה אללו כונס. דהא על מנת שלא תנשאי הוא דקאמר לה וקיימא בה מותרת לכל: אלל בחון. מוקי רבי יוסי הגלילי לפלוגמא דר"א הילכך פריך ליה הא שאסורה עליו לגמרי דלגביה לא איגרסה: הרי

מותרת לבעלה ואסורה לכל אדם: פיינו פירכא. דקאמר רבא לעיל: כרי סופרה אללו כונס. דהא על מנת שלא תנשאי הוא דקאמר לה וקיימא בה מותרת לכל: אלל בחון. מוקי רבי יוסי הגלילי לפלוגמא דר"א הילכך פריך ליה הא שאסורה עליו לגמרי דלגביה לא איגרסה: הרי